

[Fuglsang.]

gælder andre forhold, f. eks. spørgsmålet om ekspropriation af jord til oprettelse af husmandsbrug. Den eneste begrænsning, der er i disse foranstaltninger, er faktisk, at de falder ind under de i § 1 før nævnte formål, ellers er det, som loven er udformet, ministrene, der bestemmer, hvad der måtte være påkrævet. Skulle dette ændres, måtte der adskilligt klarere formuleringer til, og hvis et udvalg kunne komme til sådanne, ville det ikke skade foretagendet.

For mig at se er denne lovgivning vel nok den mest vidtgående faktiske fuldmagtslovgivning, som i vort land er forelagt i fredstid, og den er absolut farlig. Jeg tænker på, hvad vi har oplevet med hensyn til det hemmelighedskræmmeri, der hidtil har præget de områder af vort politiske liv, som nærmer sig militær- eller udenrigspolitik. Jeg tænker på, hvad vi på disse områder har mærket med hensyn til udenlandsk indblanding, og jeg imødeser med uro, hvad en sådan faktisk og praktisk fuldmagtslov vil kunne føre med sig i disse henseender. Men for mig at se er lovforslaget i strid med grundloven, idet det overlader ministrene fuldmagter, som ifølge grundloven ganske uomtvisteligt henhører under lovgivningsmagten og under den alene, og det er for mig et meget stort spørgsmål, om folketinget overhovedet har lov til at give en så stor myndighed fra sig og lægge den i hænderne på ministrene plus et æskesystem af udvalg, som meget let kan udvikle sig til en farlig stat i staten.

Der henvises til tilsvarende norske og svenske bestemmelser, og det hævdes, at disse skulle være mere vidtgående. For mig at se er det ikke rigtigt, når man tager det afgørende i betragtning, at de norske bestemmelser — som i nogen grad findes i bilaget — og mig bekendt også de svenske ganske vist taler om planlægning i fredstid, men ikke, som det foreliggende lovforslag, bruger udtrykket: foranstaltninger, som allerede kan gennemføres i fredstid.

Til slut blot dette. Der tales i bemærkningerne som motivering for loven om, at den er nødvendiggjort af de sidste 10 års militærtækniske udvikling. Der tales om muligheden for angreb med kernevåben og fjernstyrede raketter med kort varsel. Der

tales i denne forbindelse om nødvendigheden af at træffe foranstaltninger, for at landet og landets borgere kan få mulighed for at overleve. Sandheden, sådan som den bekræftes af tusinder af anerkendte og ansvarsbevidste videnskabsmænd, er, at der faktisk kun er én mulighed for at overleve — og det gælder i ganske særlig grad et land som vort — og det er at undgå krigen. Derfor bør det beredskab, som det er os mere magtpåliggende at få gennemført end noget andet, være at undgå alt, hvad der kan drage krigen til vort land, f. eks. anlæg af fremmede depoter i vort område, anbringelse af raketter omkring vore store byer, og at sige klart fra, f. eks. at vi ikke vil være med til at lukke Østersøen, sådan som amerikanske statsmænd truer med. Den eneste mulighed, der er for vort land og vor befolkning, er, at vi aktivt støtter alt, som kan føre til afspænding, ikke mindst i det område, hvor vort land ligger.

Statsministeren (H. C. Hansen): Jeg vil gerne give det ærede medlem hr. Fuglsang stærk tilslutning til hans slutningsbemærkning: at det afgørende for os er at give tilslutning til enhver bestræbelse for afspænding og forståelse her i verden. Det er vist også omtrent det eneste af, hvad det ærede medlem har sagt, som der kan opnås enighed om mellem de 6 partier her i salen.

Det ærede medlem er kørt frem med hele den sædvanlige historie. Jeg har siddet og spurgt mig selv, om det var det kommunistiske parti, der talte, eller om det var det ærede medlem hr. Aksel Larsens. Jeg hørte forleden en diskussion mellem det kommunistiske parti og det ærede medlem hr. Aksel Larsens parti — eller hvad det nu kaldes — og da forstod jeg, at der var en væsentlig principiel forskel i forsvarsmæssig henseende mellem de to partier. Jeg har siddet og lyttet efter den forskel nu, men har haft svært ved at forstå, hvori den ligger, hvis der skal være nogen mening i den tale, det ærede medlem hr. Fuglsang her har holdt. Lad det nu være, hvad det være vil, men jeg må tilstå, at jeg havde ikke på forhånd regnet med, at det ærede medlem hr. Fuglsang ville give lovforslaget sin tilslutning.

Jeg vil takke de 5 øvrige ordførere for deres tilslutning i den form, som den nu